

Sygn. akt IV Ca 1814/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 sierpnia 2013 r.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie IV Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Grażyna Kramarska

Sędziowie: SO Bożena Kulczycka, SO Marcin Łochowski (spr.)

Protokolant: Iwona Iwaniec

po rozpoznaniu w dniu 29 sierpnia 2013 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa K. P.

przeciwko Miastu i Gminie N.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego od wyroku Sądu Rejonowego w Nowym Dworze Mazowieckim z dnia 3 lipca 2012 r., sygn. akt I C 114/11

I. prostuje w pkt 1. zaskarżonego wyroku datę, od której zasądzone zostały odsetki ustawowe z „18 listopada 2012 r.” na „18 listopada 2010 r.”;

II. oddala apelację;

III. zasądza od Miasta i Gminy N. na rzecz K. P. kwotę 600 zł (sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu w instancji odwoławczej.

Sygn. akt IV Ca 1814/12

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Apelacja pozwanego jest bezzasadna.

Przede wszystkim należy podkreślić, że Sąd Okręgowy podziela ustalenia Sądu Rejonowego, szczegółowo opisane w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku (k.240-243) i przyjmuje je za własne. Sąd I instancji dokonał również trafnej oceny prawnej zasadności żądania powoda, która w całości zasługuje na akceptację.

Skarżący sformułował w apelacji jedynie zarzut naruszenia art. 233 § 1 k.p.c., na skutek czego doszło do błędnego ustalenia, że „zawarta przez strony umowa nie była umową rezultatu, którym było pomyślne zakończenie postępowania przetargowego, a umową o świadczenie usług” (apelacja – k.249). Zdaniem pozwanego, zeznania świadków Ł. P. i J. M., którym Sąd Rejonowy odmówił dania wiary, prowadzą do wniosku, że wypłata wynagrodzenia

dla powoda była uzależniona od „pomyślnego zakończenia postępowania przetargowego” (k.250). Skoro zatem przetarg został unieważniony, roszczenie powoda o zapłatę wynagrodzenia nie powstało.

W ocenie Sądu Okręgowego, dokonana przez Sąd I instancji ocena zeznań ww. świadków jest prawidłowa. Świadek Ł. P. wskazał, iż „strony umówiły się, że biegły otrzyma wynagrodzenie uzależniając to jednak od pomyślnego zakończenia postępowania”, tj. jeżeli postępowanie zakończy się udzieleniem zamówienia publicznego (k.213). Przesłuchany w charakterze strony – zastępca burmistrza J. M. zeznał, że wypłata wynagrodzenia „miała nastąpić po rozstrzygnięciu przetargu”, przez co należy rozumieć wybór oferty. Przy czym, strony nie ustalały co ma oznaczać „rozstrzygnięcie przetargu”(k.230).

Sąd Rejonowy słusznie ocenił ww. zeznania, po pierwsze, w kontekście zeznań powoda, który odmiennie zrelacjonował treść ustaleń stron (k.228). Rację ma skarżący, że sama sprzeczność zeznań nie jest jeszcze podstawą do odmowy dania wiary świadkowi Ł. P. i J. M. (apelacja – k.251). Oczywiście jest jednak, iż w takim wypadku, sąd musi jedno ze sprzecznych ze sobą zeznań odrzucić. Nie jest przecież możliwe przyjęcie dwóch rozbieżnych wersji wydarzeń.

Po drugie, nielogicznym byłoby, gdyby powód zgodził się na uzależnienie wypłaty wynagrodzenia od zdarzenia, na które nie miał żadnego wpływu. Oczywiście jest przecież, że powód nie miał wpływu na to, czy postępowanie przetargowe zakończy się udzieleniem zamówienia publicznego, czy też zostanie unieważnione. Stanowisko skarżącego, iż tego rodzaju zastrzeżenie „stosuje się powszechnie w tego typu umowach” (apelacja – k.252) jest całkowicie gołosłowne i niczym nieoparte.

Po trzecie, Sąd I instancji trafnie odwołał się do zmiennego stanowiska pozwanego w toku procesu. Sąd Okręgowy podziela pogląd, że ta zmienność stanowiska musi rzutować na ocenę wiarygodności twierdzeń skarżącego oraz zeznań Ł. P. i J. M.. Początkowo pozwany zaprzeczał bowiem, jakoby strony zawarły jakąkolwiek umowę (odpowiedź na pozew – k.88). Później przyznał, iż strony zawarły umowę, ale „nie da się ustalić wszystkich elementów istotnych umowy” (k.233). Natomiast, w apelacji pozwany nie kwestionuje już ani faktu zawarcia umowy, ani jej wykonania, ani wysokości dochodzonego wynagrodzenia, a jedynie podnosi, że wypłata wynagrodzenia powodowi została uzależniona od „pomyślnego zakończenia postępowania przetargowego” (k.250). Wymaga przypomnienia, że zgodnie z art. 3 k.p.c. strony i uczestnicy postępowania obowiązani są dokonywać czynności procesowych zgodnie z dobrymi obyczajami, dawać wyjaśnienia co do okoliczności sprawy zgodnie z prawdą i bez zatajania czegokolwiek oraz przedstawiać dowody. Należy uznać, iż pozwany – wbrew treści art. 3 k.p.c. – nie dawał wyjaśnień co do okoliczności sprawy zgodnie z prawdą, co musi rzutować negatywnie na ocenę wiarygodności przedstawionej przez niego wersji wydarzeń.

Po czwarte, nie można tracić z pola widzenia, że zgodnie z art. 6 k.c., to na pozwanym spoczywał ciężar dowodu, iż strony uzależniły wypłatę należnego powodowi wynagrodzenia od spełnienia określonych warunków. W konsekwencji, wszelkie wątpliwości na tej płaszczyźnie muszą być interpretowane na korzyść powoda

Mając zatem na względzie, iż Sąd Rejonowy dokonał trafnej oceny przeprowadzonych w sprawie dowodów, nie naruszając przy tym art. 233 § 1 k.p.c., a co za tym idzie prawidłowo ustalił, że wypłata należnego powodowi wynagrodzenia nie była uzależniona od sposobu zakończenia postępowania przetargowego, trzeba przyjąć, że roszczenie powoda znajduje oparcie w treści art. 735 i 744 k.c. w zw. z art. 750 k.c., a zaskarżony wyrok – wbrew zarzutom apelacji – odpowiada prawu.

Dlatego też, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację pozwanego, jako bezzasadną. Sąd Okręgowy sprostował przy tym w oparciu o art. 350 § 1 k.p.c. w zw. z art. 350 § 3 k.p.c. zaskarżony wyrok w zakresie daty, od której zostały zasądzone odsetki, przyjmując, że w tym zakresie Sąd Rejonowy dopuścił się przy konstruowaniu sentencji wyroku oczywistej omyłki.

Nadto, Sąd Okręgowy na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z § 6 pkt 4 w zw. z § 13 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (t.j. Dz.U. z 2013 r., poz. 461) w zw. z art.

391 § 1 k.p.c. zasądził od Miasta i Gminy N. na rzecz K. P. kwotę 600 zł tytułem zwrotu kosztów procesu w instancji odwoławczej.

Wobec powyższego Sąd Okręgowy orzekł, jak w sentencji.

Zarządzenie:

1. Odnotować.
2. Doręczyć odpis wyroku wraz z uzasadnieniem pełnomocnikowi pozwanego.

19.9.2013